



בין מר איספוגל - מומחה מים מטעם האו"ם ובין ההנדסאי ת.ה.ל.
המגישה נערכה באשרי ת.ה.ל. בירושלים בהשתתפות הה' איספוגל,
מומחה מים מטעם האו"ם ובין ההנדסאי ת.ה.ל. הה' א. דה-ליאו,
ב. איזנשטיין, א. וינר, וא. פרסקי.

מטרת המגישה הייתה הכהרת אספר בעיות שעורר מר איספוגל. ל-אלת
מר איספוגל כיצד חויבה הגדלת מליחות ים כנרת ומה היו הנחות היסוד
חאך מר א. דה-ליאו אח המדידות שנערכו כיום כנרת בשנים 1950 ו-1951
שכתוצאה מהן נערכו 2 דו"חים המראים את המליחות במצב הנוכחי וכן את
הגדלת המליחות לאחר השיות מונות של מי הירדן. מר איספוגל הצהיר
שלפי חישוביו עלה המליחות של ים כנרת וחגיע עד 380-360 מג' / ליטר
במקרה ויוסו 150 מליון מ"ק ממי הירדן ליד גשר בנות יעקב לשנה.
מליחות זאת אינה יכולה להזיק לכימיה במים לצרכי חקלאות. מר א. פרס
נחן הסברים נוספים על דרך חישובו וצין שכתוצאה מהם הוא הגיע לאותן
המסקנות.

מר איספוגל צין כי קיימים הבדלים במספרים המציגים את הספיקה
השנתית הממוצעת של הירדן ליד גשר בנות יעקב. בסנתון ההידרולוגי ליסר
1947/49 מופיע המספר 559,6 מליון מ"ק כממוצע שנתי ואלו בחשובי ת.ה.ל.
המים הנח 597 מליון מ"ק. מר א. פרסקי העיר כי חקופה של 12 שנה
(1935 - 1946), שלפיה נקבע הממוצע בסנתון ההידרולוגי, הנה קצרה ובלתי
מספיקה לסקף את הממוצע האמתי לחקופה ארוכה. מר פרסקי הסביר לחקופה
בה עדין לא נערכו חצפיות יסירות חושבה ספיקה הירדן ליד גשר בנות
יעקב מזרימה הירדן ליד דגניה. במקום בו נערכו מדידות החל משנת
1926 ע"י חברת החשמל, וכן בעזרת קורלציה עם זרימת נהר הליטני בלבנון.
מתוך ההידרוגרף שנבנה לחקופה של 25 שנה (1926-1950) החקבל ממוצע
של 597 מליון מ"ק לשנה. קורלציה הזרימה עם כמות המספיקים על אגן
החקופה משנת 1915 ואילך נחגה אך היא אח אותן החוצאות. מר איספוגל
קבל את ההסבר והודיע - הוא מסכים - 597 מליון מ"ק מסקף פותר את הממוצע
הרב שנתי לחקופה ארוכה.

מר דה-ליאו אמר כי למעשה אין הבדל איזה מספר נקח בחשבון על
מנת לחשב את שנויי המליחות, כיון שקובע ההבדל בין הזרימה לחוך
האגם וממנו, שנאמר קבוע בכל המקרים. בחשובו הוא נסה לקחת כמה מספרים
כתור ממוצע שנתי (ראה דו"חים על ים כנרת) והוא הגיע תמיד לאותן
החוצאות.

מר איספוגל צין כי בו זממן אמר היים מעריך את ההתאדות מים כנרת
ב-300 מליון מ"ק מים לשנה, הרי בחשובי ת.ה.ל. מופיעה כמות של
270 מליון מ"ק בלבד. מר א. פרסקי הפנה את תדומת לב הנוכחים למחקר
שערך מר י. נוימן מהסרות המטאורולוגי על יסוד של מאזן החם בימה
ובו מצא כי ההתאדות מגיעה כממוצע ל-1625 ממ' לשנה. מחקר דומה על
ים החולה מראה על התאדות של 1680 ממ' לשנה. מר איספוגל התפלא
שהתאדות בחולה הנה גדולה כל כך וצין שהוא חשב שההתאדות בכנרת הנה
גבוהה יותר מאשר בחולה. בכל אופן הוא הסכים שה-ובים המבססים על
מאזן החם הנם מדויקים יותר מאשר מדידות התאדות יסירות, היות ובאלה
יש צרך להשתמש במקדמים יזונים.

מר איספוגל הצהיר אח"כ כי נחבררו לו כל הדאלות שהיו מעורפלות
קודם לכן וסכם כי אינו רואה כעת קציים רציניים היות ועל הבשחה
כמות מים מסוימת לאדמות בוסיחה בקיץ לא יגרם כל נזק/סוריה. כן צין
מר איספוגל שמכיון שאיבת מי הירדן לכיה נטופה בשלב מאוחר יותר
חעשה רק בחקופת החרף בזמן שספיקת הירדן הולכת וגדלה, ממילא לא יגרם
נזק לעבר הירדן, היות וכל הזרימה הקיזיה חכנס לכנרת ומליחות הים
חזאר, איסוא, בגבולות המוחרים לחקלאות.

מר איספוגל הודיע שבעזרת הדו"ח המסכם - הוא יחד עם מר דיקסון
יכינו יוכל גנהל בניקה להגיע להחלטה סופיה. הוא נוכח כי לא קיים
מצד סוריה כל רצון טוב להגיע לידי הסכם עם ישראל על חכניה זאת
שחשפר את המצב הכלכלי של ישראל, אבל אין לדעתו, לחת לנקודה זאת
חשבוה יחר. ~~הוא יצמו העדף להחלטה נגדל בניקה שהיה חיוני.~~

מר א. וינר הכהיר את הנקודות העיקריות של החכמה בצורה כדלהלן:

הכה ידע ביהוד בחקופת הקיץ בזמן הזרימה הירדן הנה בגבולות 8-12 מ"ק/שניה. מוכן כי כל המים בחקופה זאת יופלו דרך החחנה, ייצרו כח ויחזרו לים כנרת. בחקופת החורף, כשזרימת הירדן גדלה, נחסם רק את הזרימה עד 25 מ"ק/שניה, וחלק ממנה נעביר לאגם בית נטופה. כהר העברה של המוביל מאסטר רק הזיה של 150 אליון מ"ק מים לשנה לבית נטופה. הגבלה נוספת היא בעובדה שהצנור המוביל מבית נטופה יכול אך הוא להעביר רק 150 אליון מ"ק מים לשנה. ברור כי תחנת הכח תוכל לעבד בצורה כלכלית רק בתנאים המתארים לעיל. עצם העובדה שנקים תחנה כה בהספק של 24.000 קו"ט מבטיחה כי נעבד בתנאים הנ"ל, כי אין לתניה הקמת תחנה כה בלי הנסחמט בה במלוא ההספק רק מתוך מגמה לגרם נזק לאיזה שהוא צד אחר.

מר א. וינר הדגיש את"כ הכמות המים הברזחנו להטות מהירדן ב"לב זה היא בהרבה יותר קטנה מזו המוצעת בחכמה מיינ-ג'ונסטון, האינה מחקבלת בכלל על דעה ישראל. נראה כי מר איספוגל הבין את הסכריו של מר א. וינר וצין פעמים מספר שהוא לכשעצמו אינו רואה כל קסי בהקמת מסעל הכח והוא מער הבסופו של דבר תאוצר החכמה. נראה שהוא הבין את המצב לאזורו, כלומר הסורים מתנגדים למסעל רק מתוך מגמה "להפריע". הוא הצהיר כי הדו"ח הוא יכין בחורף פעולה עם מר דיקסון יכלול את כל הבעיות הנדונו.

לסאלת מר פרסקי על מקורות מים מקומיים בארמות בוטיחה ובסוריה הדיב מר איספוגל כי אכן קיימים מקורות מים כאלה במקום, אבל אין ביכלתו לחת מספרים מדויקים כיון אגם לסורים אין אינספורמציה מדויקת, ככל אומן הוא חושב האסטר להקנות הסחים נכרים באותם המקורות.

01/6